

SEMINAR "SUVRMENE METODE ZAŠTITE ZBIRKI"

Od 1. do 3. prosinca 1997. godine, u organizaciji Hrvatskog restauratorskog zavoda održan je seminar na temu: "Suvremene metode zaštite zbirk". Voditelji seminara bili su Valentine Walsh, restauratorica iz Londona i Robert Child, pročelnik konzervatorskog odjela Nacionalnog muzeja u Wellesu.

Cilj seminara, održanog u multimedijskoj dvorani muzeja Mimara, u radu kojeg su sudjelovali konzervatori, kustosi, restauratori i voditelji muzejskih zbirk, bio je predstavljanje suvremene prakse preventivnih konzervatorsko-restauratorskih tehnika povijesnih i umjetničkih predmeta te arhivskoga gradiva. Vrstama oštećenja, uvjetima čuvanja i preventivnoj zaštiti bila je posvećena posebna pozornost. Ukaživalo se na razloge propadanja gradiva, način nadgledanja uzroka propadanja i smanjivanja šteta pravilnim metodama kontrole.

Gradivo koje se nalazi u spremištima najčešće propada zbog loših uvjeta čuvanja. Uzrok tih loših uvjeta nalazi se u sukobu između idealnih uvjeta objekta i ograničavajućih čimbenika muzeja ili arhiva. Pridodaju li se tome ograničena sredstva, prostor i utjecaj čovjeka (specifične potrebe osoblja i posjetitelja), vidljiva je nužnost kompromisa. Značajan je i utjecaj okoliša, osobito temperature, relativne vlažnosti, svjetla i raznih vrsta zagadenja (prljavština, prašina, i korozivna isparavanja), naglašava R. Child. Nužno je redovno nadgledanje zgrade i usklađivanje prostora s uvjetima okoliša s pomoću ovlaživača i isušivača zraka te klima uređaja.

Procjena uvjeta u muzeju ili arhivu dobiva se sagledavanjem vanjskih uvjeta okoliša i dodatnih učinaka, procjenom okoliša zgrade, procjenom strukture zgrade, kao i ocjenom njene prikladnosti za potrebe muzeja odnosno arhiva. Procjenjuju se i protupožarne mjere, mjere zaštite od poplave i vandalizma, kao i sadržaj zgrade odnosno zbirk. Potrebno je znati što se treba tražiti, tj. koja su moguća oštećenja, koji su vanjski znakovi oštećenja, potrebe konzerviranja i restauriranja, a sve to uz određivanje prioriteta. To je osobito važno u slučajevima većih nesreća, za koje treba imati unaprijed pripremljene planove kako bi se odmah moglo učinkovito postupiti. Da bi se mogle na odgovarajući način provoditi sve potrebne mjere, nije dovoljan trud samo konzervatora i restauratora, već i svih djelatnika u arhivima, naročito onih koji su u redovnom i svakodnevnom kontaktu s gradivom.

Tijekom boravka u Zagrebu, predavači iz Velike Britanije posjetili su i zgradu Hrvatskog državnog arhiva na Marulićevom trgu, obišli spremišta, pogledali dio restauriranog gradiva, te dogovorili buduću suradnju.

Dubravka Pilipović